

Що потрібно знати споживачеві, щоб придбати якісні товари легкої промисловості, особливо дитячого асортименту?

1. Перевірити наявність нависного товарного ярлику та вшитої контрольної стрічки, на яких повинно бути вказано:
 - модель(артикул);
 - сировинний склад виробу;
 - виробник та цього адреса;
 - символи щодо догляду чи памятка щодо умов догляду;
 - відмітка ОТК (на вітчизняній продукції).
2. Одержати інформацію щодо сертифікації продукції.
На продукцію дитячого асортименту, що підлягає обов'язковій сертифікації (взуття та вироби білизняні), вимагати сертифікат відповідності, який видається на підставі гігієнічного висновку та протоколів сертифікаційних випробувань і являється підтвердженням безпечної продукції.
3. Для виявлення належності сертифіката даному виробу необхідно звірити вказану в сертифікаті інформацію з інформацією на товарному ярлику:
 - модель (артикул)
 - виробник

Крім того, при виборі одягу Споживачам бажано вміти простими способами визначати природу сировини на дотик, запах, горіння, щоб відрізнити натуральні волокна від синтетики.

Наприклад: льон, бавовна будуть горіти без плавлення, попіл світло-сірого кольору з запахом паленого паперу, а синтетичні волокна горять повільно, виділяють димок: білий з запахом сургуча (поліамід-капрон) чи чорний з кіптем без запаху (поліефір-лавсан), створюючи круглу тверду кульку, яку неможливо роздавити пальцями (світла кулька- капрон; чорна - лавсан).

Ще можна перевірити стійкість пофарбування до сухого тертя, особливо яркі насичені фарби, для чого потерти білим лоскутом по пофарбованій поверхні. Якщо пофарбування не міцне – на білому лоскуті залишиться відповідний слід окрасу.

При придбанні взуття також можна провести власну експертизу, не відходячи від прилавку, адже, на привеликий жаль, сьогодні, нерідко зустрічаються випадки, коли на ринок потрапляє взуття виробництва Китай та інших деяких недобросовісних виробників без сертифіката відповідності, з невідповідної сировини, з різким неприємним запахом шкідливих речовин (синтетичні матеріали, клей тощо).

Отже:

- Треба, насамперед, перевірити наявність устілки, запаху, гнучкість підошви (взуття повинно бути гнучким, без запаху, з устілкою із шкіри, картону з підкладкою з натуральних текстильних матеріалів).
- Натисніть на задній шов, де вставляється задничок, якщо він вгинається, то таке взуття можна брати – дитина ноги не натре;
- Проведіть пальцем по внутрішній частині туфелі в п'ятковій частині, перевірте, чи немає там шва. Якщо там виявлено грубий шов, взуття вважається неякісним бо може стати причиною появи мозолей, потертості шкіри ніг, дискомфорту.

- В туфлях, напівчеревицях задник повинен бути твердий, але не жорсткий, із закругленим верхом, щоб міцно утримував п'ятку і захищав дитину від ймовірних вивихів. Він повинен бути суцільним, без вирізів та вставок;
- Перевірте пальцем, чи немає цвяхів? Шляпки цвяхів не повинні випирати із-під вкладної устілки;
- Натисніть на носок. Він повинен злегка притиснутися і знову набути попередню форму. Це правильний носок. А якщо Ви натиснули і вм'ятина так і залишилась, це взуття не треба брати, воно неякісне і не зможе захистити пальці ноги від удару.
- Візьміть взуття у руки і спробуйте його підняти. Якісне дитяче взуття ніколи не буває важким;
- Є ще одна небезпека для дитячого організму: якщо п'ятова частина ноги не закріплена і ніжка «бовтається» у взутті. Дитині приходится прикладати додаткове зусилля при ході, а це загрожує викривленню хребта, появі головних болей і навіть ранніх зморшок на лиці;
- Перелік матеріалів, які можуть бути використані при виготовленні дитячого взуття, вказані в державних нормативних документах. Кращий варіант, з точки зору гігієни та довговічності, звичайно, натуральна шкіра. Вона гарно розтягується, пластична, забезпечує доступ повітря та випаровування вологи. Проте, зараз створено безліч високоякісних «дихаючих», надійних штучних матеріалів, які витримують набагато більші навантаження, нетоксичні і можуть по своїм властивостям замінити шкіру. Їх називають ВТМ – високотехнологічні матеріали. Всі інші синтетичні матеріали в тій чи іншій мірі шкідливі для дитини і не можуть бути використані для виготовлення взуття. І ніякої гуми!!!

Внутрішня поверхня взуття також повинна бути виготовлена із натуральних матеріалів. Це можуть бути шкіри підкладкові або текстильні матеріали з натуральних волокон.

Примінені клейові матеріали повинні забезпечувати міцність кріплення підошви, бути не токсичними і без запаху. Як це можна перевірити в умовах ринку або магазину? Дуже просто – понюхати! Різкі запахи для дитячих речей просто недопустимі – вони можуть привести до алергічних реакцій та подразнення шкіри.

Уявіть собі: взули дитину в черевики із штучного матеріалу: хутро всередині – штучне синтетичне, устілка - 100 % синтетика... та ще й шкарпетки, гляди, синтетичні. А потім дивуємося – чому ніжки у дитини мокрі? Тому що в черевичках утворився справжній парниковий ефект, баня

І, нарешті, вічна дилема: яке взуття практичніше - з прошивною чи приклеєною підошвою? Якщо підошва правильно приклеєна, якісним клеєм, та витримані всі технології при цьому процесі, то прошивати не треба. Прошивкою пошкоджується суцільність підошви, втрачається її міцність, утворюються отвори через які буде проходити волога у разі дощу. У сучасних моделях ця проблема вирішена дуже оригінально – підошва просто «приварена» до верхньої частини взуття і тому невідємна.

Ну, а головне – ніколи не купуйте дитяче взуття без ретельного вибору та примірки. Не соромтеся попросити у продавця дозвіл дати дитині свободу дій. Хай дитина пройдесться в обновці, пострибає, поприсідає..., а Ви в свою чергу простежете, чи не ковзається, не тисне, ... , чи зручне Вашій дитині нове взуття!